

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 78

Utgitt 28 desember.

1920

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

17 desbr.

av 17 desember

om telling av beholdninger av tekstilvarer pr. 31 desember 1920.

For å apnå oversikt over de i landet værende beholdninger av tekstilvarer bestemmes herved i henhold til lov av 14 mai med tilleggslov av 14 desember 1917, jfr. kgl. res. av 25 mai og 22 september samme år, at der pr. 31 ds. skal foretas optelling av samtlige beholdninger av råmaterier, halvfabrikata og ferdige varer innen tekstilbranchen.

Opgavene sendes snarest mulig efter 1 januar og senest innen 1 februar 1921 til Provianteringsdepartementet, Kontoret for Eksport, adr. Schwensens gt. 6, Kristiania.

Brancheforeningene vil bli tilstillet de nødvendige skjemaer. Hvis sådanne skjemaer ikke er mottatt, kan disse rekvireres direkte fra departementet.

Overtredelse av disse bestemmelser er belagt med straff av bøter eller fengsel i inntil 6 måneder.

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

17 desbr.

av 17 desember

om telling av beholdninger av skotøi pr. 31 desember 1920.

For å opnå oversikt over de i landet værende beholdninger av skotøi bestemmes herved i henhold til lov av 14 mai med tilleggslov av 14 desember 1917, jfr. kgl. res. av 25 mai

17 desbr. og 22 september, at der pr. 31 ds. skal foretas optelling av samtlige beholdninger av såvel innenlandsk fabrikert som hjemført skotøi.

Opgavene sendes snarest mulig efter 1 januar og senest innen 1 februar 1921 til Provianteringsdepartementet, Kontoret for Eksport, adr. Schwensens gt. 6, Kristiania.

Brancheforeningene vil bli tilstillet de nødvendige skjemaer. Hvis sådanne skjemaer ikke er mottatt, kan disse rekvireres direkte fra departementet.

Overtredelse av disse bestemmelser er belagt med straff av bøter eller fengsel i inntil 6 måneder.

21 desbr.

Skrivelse fra Handelsdepartementet

av 21 desember

til fiskeridirektøren, hvorefter opsynet ved Lofotfisket i året 1921 skal tre i kraft tirsdag den 25 januar.

23 desbr.

Lov

om forandringer i og tillegg til lov om vårsildfiskeriet
av 24 september 1851.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 9 desember 1920 sålydende:

§ 1. Enhver, som med drivende redskap kommer ned på faststående redskap, skal erstatte den skade, som voldes derved.

Enhver, som med sitt fartøi (båt) eller dets propell gjør skade på utestående redskap, skal erstatte den skade, som voldes derved, medmindre han godtgjør, at det er skjedd av nødvendighet eller ved utilregnelig uhell. Var han på forhånd advaret, kan bøter ilegges.

Såfremt vedkommende noteier ikke har forsynt notens plenter med dobbel eller annet kjennelig merke, kan han ikke gjøre fordring på skadeserstatning.

§ 2. Lørdag aften, og i det hele aftenen før helligdag, skal, såfremt været ikke er til hinder, alle fiskeredskaper, not undtatt, være tatt op av sjøen. Intet garnredskap må settes ut igjen forinnen to timer før solnedgang helligdagen. Stengning med not og optagning av inntenget sild skal være tillatt.

inntil helligdags morgen kl. 7. Fra dette tidspunkt og inntil 23 desbr. to timer før solnedgang må not ikke settes ut igjen på helligdag, likesom ingen optagning av innestengt sild må finne sted i dette tidsrum. I de tilfelle, da været har forhindret optagningen foregående aften, kan redskapene trekkes på helligdag.

Forseelse mot disse bestemmelser straffes med bøter, hvorhos ulovlig gjort fangst eller dens verdi kan inndras. Inn- dragningen skjer til fordel for statskassen.

§ 3. Det er forbudt å fiske med snurpenot fra 2 timer etter solnedgang til 3 timer før solopgang. Dog skal det være tillatt å berge fangsten, hvis snurpenoten var kastet ut i lovlig tid.

I samme tidsrum om natten som foran nevnt skal det videre være snurpenotlag forbudt å søke etter sild.

Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter, hvorhos ulovlig gjort fangst eller dens verdi kan inndras. Inn- dragningen skjer til fordel for statskassen. Er skade voldt, skal den erstattes.

Brukes snurpenoten som landstengenot, gjelder ikke bestemmelsen i denne paragraf, men derimot de bestemmelser, som er fastsatt for landstengenot.

§ 4. Landnotlag har fri adgang til å søke og fange sild om natten.

Nødvendig slepning i vanlig seilled og i ut- og innløp til ordinær havn er tillatt om natten; men slepning over andre steder, hvor garn er utsatt, skal være forbudt, undtagen for å berge redskaper eller mannskap og når det gjelder innlastning av sild fra landnotsteng eller — etter innlastningen — avreise derfra.

Med de undtagelser, som er nevnt i denne paragraf, skal det være enhver forbudt å opholde sig på setteriet fra 2 timer etter solnedgang og inntil 2 timer før solopgang. I ethvert enkelt tilfelle tilligger det opsynet å bestemme, hvad der skal anses som setteri.

Bestemmelsene i denne paragraf fritar ikke for plikten til å erstatte skade, som voldes på utestående redskaper.

Forseelse mot disse bestemmelser straffes med bøter.

§ 5. I innbyrdes kappestrid mellom to eller flere snurpenøter, som brukes til snurping, tilkommer retten til å kaste inn vedkommende havområde det notlag, som først »brekker av« eller »lar gå« noten og uten usedvanlig opphold fortsetter å sette den ut.

Forseelse mot denne bestemmelse straffes med bøter.

Voldt skade blir å erstatte ved skjønn, avgitt av nærmeste opsynsbetjent og to av de tilstedeværende notbaser, op-

23 desbr. nevnt én av hver av partene. Regelen i vårsildlovens § 29 kommer i dette tilfelle ikke til anvendelse.

§ 6. Hvor landnotlag er tilstede og vokter på sild, og har gitt tauet ut, og uten usedvanlig opphold fortsetter å sette ut noten, må snurpenot ikke kastes innenfor det havområde, som landnoten skjønnes å ville stenge eller omslutte.

Flere noter, som er skjøtet sammen, regnes som én not. Overtredelse straffes med bøter.

§ 7. Efter ansøknin gjen n e m opsynet kan Kongen bestemme, at på visse særlig viktige kastevåger eller viktige sund for sildeinnsig skal det være forbudt — innenfor de grenser, som blir fastsatt — å bruke snurpenot til snurping, når der er landnotlag, som vokter på sild. Snurpenoten kan derimot brukes som landstengenot efter de regler, som gjelder for denne.

Fiskeriforeninger og andre interesserte, i den utstrekning som departementet finner det påkrevet, skal på forhånd ha hatt leilighet til å uttale sig.

Overtredelse straffes med bøter.

§ 8. Hvis nogen har overspent våg eller fjord med not på den måte, at der ikke er over 300 meter fra midtpunktet av notveggen til innerste punkt av vågen eller fjorden, hvor vann dybden er 2 meter ved almindelig lavvanne, har ingen annen rett til å fiske i det avstengte rum. Herfra undtas trekning av allerede utsatte garn, og stengning av not, som nogen er begynt å sette ut, før han blev underrettet om, at vågen eller fjorden var overspent utenfor.

Det samme gjelder også ved overstengning av våg eller fjord i større avstand enn nevnt, men da bare for et tidsrum av 48 timer, efterat overstengningen er fullført. Efter utløpet av denne tid tapes eneretten til fiske innenfor overstengningen. Er fangsten da ikke sikret ved notens inndragning eller ved sidesteng, skal noten straks tas op på opfordring av opsynet — om opsyn er innsatt på stedet — eller av politiet. I de 48 timer medregnes ikke helligdager, og heller ikke den tid da låssetning er umuliggjort av forbigående naturhindringer, såsom is, storm, strøm eller lignende.

Er overstengningen fullført efter middag dagen før helligdag, settes ovennevnte tidsrum til 36 timer, helligdagen ikke medregnet.

I ethvert annet tilfelle, hvor landnotkast skjer, gjelder følgende:

Når tau er utgitt og noten begynt å kastes ut, og der fortsettes dermed uten usedvanlig opphold, må intet fiskeredskap utsettes innenfor i det rum noten antas å ville stenge eller omslutte.

Innesluttet sild ved stengning med to nøter tvers over ²³ desbr. sund, må denne stengning ikke vedvare lenger enn 36 timer, helligdag ikke medregnet. Er overstengningen utført efter middagen før helligdag, settes tidsrummet til 24 timer, helligdagen ikke medregnet. Deles innløpet til en våg eller fjord ved holmer eller skjær i flere deler eller sund, blir disse, med hensyn til fiskernes rettigheter efter denne lov, å betrakte som ett innløp.

Det påligger ethvert notlag, som har utført sperring, å holde forsvarlig vakt ved noten. Når ikke uoverstigelige hindringer stiller sig i veien, plikter notlaget, på forlangende, straks å senke noten, så at nødvendig ferdsel kan foregå over den. I tilfelle av tvist treffes avgjørelsen av opsynet.

Overtredelse av disse bestemmelser straffes med bøter.

§ 9. Omkast av et snurpenotsteng er tillatt. Dog må der ikke legges utilbørlige hindringer i veien for bergning eller innlastning av den innkastede snurpenots fangst. Overtredelse straffes med bøter.

Om skadetilføielser gjelder i tilfelle av omkast følgende regler:

Skade, som påføres den innkastede not eller dens fangst, skal erstattes.

Skade, som av den innkastede snurpenot voldes på not eller fangst for dem, som har utført omkastet, skal erstattes, dersom skaden skyldes skjødesløshet.

Skyldes skaden i det ene eller annet tilfelle grov skjødesløshet, kan bøter ilegges.

§ 10. Når landnotlag kaster fra sjøen og inn mot land, i kappestrid med snurpenotlag som bruker snurpenoten til landstengenot, og som bruker 2 båter, så midtpartiet av noten må kastes ut først, da har den not rett til kastet, som først får forbindelse med land.

Flere nøter, som er skjøtet sammen, regnes som én not.

§ 11. Når snurpenotlag kappes med garnlag under åtefiske, har det redskap, som først begynner kastning, enerett til det havområde redskapet krever. Begynner de samtidig, skal garnlaget ha vikeplikt, og skal straks ta sine redskaper op, hvis de er innenfor det område, snurpenoten antas å ville omspenne.

§ 12. Under fiske med drivgarn har den båt, som først begynner å kaste garnene ut og fortsetter dermed uten opphold, rett til den havstrekning som dens redskaper krever, når like kurs holdes.

§ 13. Det er forbudt å sette ut garn, som skal være faststående og løftet fra bunnen, i større sammenhengende lengde

23 desbr. enn 60 favner. Sådanne garnlenker skal alltid være forsvarlig forankret (festet) i begge ender for å holdes på plass.

I seilled skal garnene — hvis kabel benyttes også denne — være nedsenket minst 5 favner under overflaten.

§ 14. Ved innløpet til Haugesund, Kopervik og Skudenes må garn ikke settes således, at garnenes eller garnilenes vak kommer til å stå innenfor de grenser, som fastsettes av Kongen.

Overtredelse straffes med bøter.

§ 15. Under vårsildfisket skal garnilenes vak alltid være forsynt med minst 3 favner lange stjerner.

Overtredelse straffes med bøter.

§ 16. Fartøier, som deltar i vårsildfisket for å drive snurpenotfiske, skal være forsynt med forsvarlige ankergreier til ankring på minst 100 favner vann.

Overtredelse straffes med bøter.

§ 17. Den, som innfinner sig på fisket med fartøi, hvis ror fisker, eller som på annen måte sleper fiskeredskaper med sig, straffes med bøter.

Denne bestemmelse skal ikke være til hinder for, at farkoster med propell deltar i vårsildfisket, således som annesteds i denne lov forutsatt.

§ 18. Ved handel med fersk sild skal der utstedes slutt-seddel.

Sluttseddelen skal inneholde selgers og kjøpers navn, antagelig kvantum, omforent pris, betalingsvilkår, leveringsvilkår, leveringssted, leveringstid og leveringsmåte.

Sluttseddelen utstedes i to eksemplarer og underskrives av begge parter. Hver part får sitt eksemplar.

Er sluttseddel ikke utstedt, eller mangler den noget av det innhold som her er påbudt, har kjøperen å føre bevis for, at partene var blitt enige om å avslutte handel og om de vilkår han påstår.

Forsåvidt kjøperen representeres ved fullmektig, skal denne være forsynt med skriftlig fullmakt.

§ 19. Leveres fersk sild uten å betales kontant, har kjøperen plikt til å utstede seddel, inneholdende selgerens navn, det leverte kvantum, leveringssted, den omforente pris, betalingstid, datum og underskrift. Kjøperen beholder en av selgeren vedtatt avskrift av seddelen.

Overtredelse straffes med bøter.

§ 20. Ved handel med fersk sild skal benyttes hektolitermålet.

Hermed stemmende målekar kan av enhver forferdiges, men må være innrettet efter den form og justert av de personer og mot sådan betaling, som Kongen bestemmer.

Denne bestemmelse skal dog ikke være til hinder for, at ²³ desbr. sild fremdeles kan selges efter annen overenskomst mellem kjøper og selger.

§ 21. Private saker om tvistigheter, som reiser sig av fisket, eller av handel som foregår der og står i forbindelse med fisket, innbringes for vedkommende fiskedommer — om sådan er beskikket — eller sorenskriver (se vårsildlovens § 23).

Saken blir gjesterettsvis å behandle og påkjenne av dommeren i forening med to av ham uten særskilt godtgjørelse opnevnte og tilsagte meddomsmenn. Disse bør i almindelighet opnevnes efter tur blandt de på rettsstedet eller i dets nærhet værende høvedsmenn, over hvilke opsynet meddeler dommeren opgave. Retsgebyrene i sådanne saker skal være de samme som for ordinære tingsaker bestemt. Til hver av meddomsmennene betales kr. 5,00 for hver sak, — eller for hvert møte, hvis flere møter i samme sak avgis.

Må reiser foretas, får domsmennene sedvanlig skyssgodtgjørelse, der utredes av statskassen.

De i nærværende paragraf omhandlede saker påankes, for såvidt de angår en appellabel gjenstand, like til Høiesterett, og foretas ved varslets utløp uten hensyn til Høiesteretts sesjoner.

§ 22. Den, som berger fordrevet eller tapt fiskeredskap eller båtutstyr, skal, når opsyn er anordnet, såsnart skje kan, melde bergningen for dette. Opsynet har da å søke avhendet den fisk, der måtte være på redskapene, og forøvrig å opbevare det bergede på hensiktsmessig og forsvarlig måte, og bringe til almindelig kunnskap, at eieren kan avhente det mot betaling av bergelønn og andre omkostninger. Hvis ingen eier melder sig innen utgangen av juli måned, selges det bergede ved auksjon. For auksjonen beregnes intet gebyr. Utbyttet av det bergede, såvel av fangst som av redskaper og båtutstyr — med fradrag av bergelønn, hvor sådan er forlangt, og andre omkostninger — tilfaller en for fiskerne nyttig innretning efter Stortingets avgjørelse.

Er opsyn ikke anordnet, skal bergeren innen 48 timer bringe bergningen til almindelig kunnskap ved opslag på nærreste handelssted eller gård, eller på annen brukelig måte. Hvis ingen eier melder sig innen 14 dager, avgis melding til lensmannen, enten i det distrikt, hvor bergningen har funnet sted, eller i det distrikt hvor bergeren hører hjemme. Lensmannen har straks å sende meldingen videre til opsynschefen.

Undlater bergeren den her påbudte melding eller kunngjørelse, straffes han som for ulovlig omgang med hittegods.

Med hensyn til bergelønnens størrelse forholdes overensstemmende med det sedvansmessige. Bergelønnen for de red-

23 desbr. skaper, som meldes og avleveres til opsynet, skal opsynet straks utbetale.

§ 23. Denne lov trer i kraft 1 januar 1921.

Fra samme tidspunkt opheves i sin helhet §§ 6, 8, 17, 18, 21, 22, 27 og 35 i lov om vårsildfiskeriet av 24 september 1851, og likeså enhver annen bestemmelse som måtte stride mot nærværende lov.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under rikets segl.

Gitt i Kristiania den 23 desember 1920.

Under Hans Majestæt Kongens fravær
utenfor riket.

Otto B. Halvorsen.

C. F. Michelet. • E. Hagerup Bull. Riddervold Jensen.

K. Wefring. Odd Klingenberg. Rye Holmboe.

C. Middelthun. Gerdt Meyer Bruun.

(L. S.).

H. S. Fürst.

23 desbr.

Kongelig resolusjon

av 23 desember.

I.

1. Det av Lærehjems- og verneforeningene oprettede lærehjem på Bredtveit i Østre Aker godkjennes som læreanstalt for menn efter straffelovens § 52 og straffeprosesslovens § 85 (lover nr. 1 og 2 av 25 juli 1919).

2. Justisdepartementet bemyndiges til å utferdige de i forannevnte lovsteders siste avsnitt omhandlede nærmere regler.

3. Ordningen, som trer i kraft fra 1 mars 1921, gjelder inntil videre.

II.

Ikraftttredelsestiden for kongelig resolusjon av 6 november 1920 angående godkjennelse av De norske forsorgsforeninger og Lærehjems- og verneforeningene til å utøve henholdsvis det i straffelovens §§ 52—53 og straffeprosesslovens § 85 omhandlede tilsyn med lovovtreidere utsettes fra 1 januar til 1 mars 1921.

Kongelig resolusjon

23 desbr.

av 23 desember.

I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Fredriksvern herred under 26 oktober 1920 vedtatt beslutning om forandring av § 13 i de ved kongelig resolusjon av 18 februar 1896, jfr. de kongelige resolusjoner av 25 oktober 1902 og 14 november 1905, stadfestede politivedtekter for herredet.

Efter den besluttede forandring skal vedtektenes § 13 lyde således:

Vognmenn, chauffører og andre, som på offentlig gate, plass eller kai tilbyr publikum sin tjeneste, må hertil ha politiets tillatelse, og må kun ta tilhold på de av politiet anviste steder.

De må ikke vise påtrengenhets, men har under utøvelsen av sin bedrift å rette sig efter ethvert pålegg fra politiet til oppretholdelse av gateorden.

Avgiften fastsettes av politiet og må ikke settes høiere enn kr. 10,00 årlig for hvert kjøretøi.

Kjøretøier må kun stanse på steder, hvor de ikke hindrer ferdsele, og alltid lengst mulig til siden av kjørebane.

Kongelig resolusjon

23 desbr.

av 23 desember.

I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov av 22 mai 1875 om offentlige forestillinger m. v., meddeles stadfestelse på en av herredsstyret for Meldal herred i Sør-Trøndelag fylke under 9 juli og 30 oktober 1920 vedtatt beslutning om nye politivedtekter for herredet, som skal tre istedenfor de ved kongelig resolusjon av 1 juni 1917 stadfestede vedtekter.

Politivedtektene er salydende:

§ 1. På offentlig vei, hvorved i denne vedtekt forstås enhver vei, plass eller adkomst, som er bestemt for almindelig ferdsele eller er almindelig beferdet, eller i dens umiddelbare nærhet, må ikke foretas nogen handling, hvorved ferdsele hemmes, den offentlige orden forstyrres eller veifarende forulempes.

Således må på offentlig vei eller i dens umiddelbare nærhet oppløp, sammenstimling, dans, nydelse av berusende drik-

23 desbr. ker, skyting, avbrenning av fyrverkeri, krutt og andre eksplosive stoffer, kasting av sten, sneball eller annet, hujen, skriken og larmende adferd eller nogensomhelst fornermelig eller uanstendig opptreden, hvorved de veifarende eller omkringboende forulempes, ikke finne sted.

Når der på offentlig vei skal foretas arbeider, som kan være til hinder for ferdselen eller gjøre den usikker, skal anmeldelse derom i betimelig tid skje til politet (lensmannen), som anordner, på hvilken måte den angjeldende strekning skal avspærres. Fra mørket faller på og til det blir lyst om morgenen, skal der være anbragt tendt lykt ved avsperringen. Ved mineringsarbeider på eller i nærheten av offentlig vei eller bebodd hus må tilstrekkelig vakthold utsettes, og tilbørlig forsiktighet iakttas, så ingen fare derved forårsakes.

Kortspill om penger er forbudt på offentlig sted eller i dets umiddelbare nærhet.

Ved forsamling av mennesker på de foran nevnte steder er de tilstedeværende forpliktet til å rette sig efter de påbud, som politiet gir til ordenens oprettholdelse og publikums betryggelse.

§ 2. Uvøren kjøring eller ridning — herunder innbefattet kjøring med sykkel — er forbudt på offentlig vei, likeledes kappkjøring med hest eller sykkel uten politiets tillatelse.

Sykkel må, når den benyttes til ridning på offentlig vei, alltid være forsynt med klokke, bremseapparat, og efter mørkets frembrudd med tendt lykt foran på sykkelen.

På sterkt beferdede steder og i svinger skal der kjøres eller rides med sakte fart. Gjennom tettbebyggede eller sterkt beferdede strøk kan politiet påby, at der kun må kjøres eller rides i skrittgang.

Veiens fortag er forbeholdt fotgjengere. Syklende på offentlig vei plikter å vike tilside for gående eller kjørende, samt stanse for redde hester og forøvrig utvise fornøden forsiktighet.

Kjelkeakning, skiløpning, lek eller lignende på eller over offentlig vei kan av politiet (lensmannen) forbys, hvor sådant vil være farlig eller til hinder og ulempe for ferdselen.

Ingen må overlate hest med eller uten redskap til person, som er beruset eller av annen grunn kan antas ikke å kunne styre den.

Forspent hest, som henstår på eller ved offentlig vei, skal være forsvarlig bundet og hensatt således, at den ikke hindrer ferdselen eller er til ulempe for veifarende eller andre, likesom den ikke må henstå lenger enn strengt nødvendig.

På vinterføre er de kjørende forpliktet til undtagen ved²³ desbr. begravelser og almindelig gårdskjøring å ha godt hørbar bjelle på sine hester. En kjører må ikke ha mer enn én løshest. Fraspent kjøretøi må på offentlig vei kun henstå på steder, hvor det ikke er til hinder for ferdselen, og skal holdes så langt tilside av veibanen som mulig, likesom det ikke må henstå lenger enn strengt nødvendig.

§ 3. Prosesjoner eller andre sammenkomster med musikkorps på offentlig vei eller almindelig beferdet sted skal på forhånd anmeldes til politiet.

§ 4. Hingster må ikke slippes løs på offentlig vei eller i havnegang støtende inn til sådan eller på gårds plass eller i tun, hvorigjennem fører almenbeferdet vei. Likeledes er det forbudt på ovennevnte steder å slippe olme eller folkevonne kreaturer av enhver slags.

Offentlig vei eller dens område må ikke benyttes som havnegang hverken ved å gjæte, tjøre eller la dyr gå løse på samme.

§ 5. Hunder, som viser sig sinte eller har for vane å forulempe mennesker eller dyr ved gjøen eller ved å fare mot dem, skal vedkommende eier eller besidder holde bundet eller forsynt med forsvarlig munnkurv.

Det samme gjelder hunder, som politiet på grunn av deres størrelse eller rase finner å kunne være farlige. Ingen må hisse hunder på nogen eller undlate å holde sin hund tilbake, når den anfaller nogen.

I løpetiden skal tisper av eier eller besidder holdes bundet eller innestengt.

Ingen må ha hunder med sig til kirke eller andre offentlige forsamlinger. I tettere bebyggede strøk skal eier eller besidder av hund holde den inne ved nattetid.

§ 6. Ingen må skjære, risse i, skrive eller tegne på eller på annen måte beskadige eller tilsmusse de til offentlig vei støtende hus, innhegninger, plakater o. l., de ved veien stående trær, benker, postkasser o.s.v.

Likeledes er det forbudt å flytte, bortta, beskadige eller skjemme offentlige innretninger eller gjenstander, deriblandt treplantninger.

§ 7. Enhver, som driver offentlig bevertning, skal sørge for, at der i vedkommende lokaler ikke forefaller noget, som strider mot orden og sømmelighet.

Ingen må på offentlig bevertningssted gjøre sig skyldig i voldsom, støierende eller på annen måte upassende adferd.

§ 8. Barn under 14 år, som uten å være i følge med pårørende eller foresatte ferdes på offentlig vei eller sted

23 desbr. efter kl. 8 aften i tiden 1 oktober til 1 april og efter kl. 10 aften den øvrige del av året, kan politiet bringe hjem.

Barn, som går ærender er undtatt herfra.

§ 9. Bevertnings-, kafé- og spiseforretninger skal være lukket fra kl. 12 midnatt til kl. 6 morgen med undtagelse av søn- og helligdager og aftenen forut, da de skal lukkes kl. 11 aften. I den tid, de er lukket, må ingen bevertning finne sted og ingen gjester mottas eller tillates å opholde sig på disse steder. Denne bestemmelse gjelder ikke for reisende på hoteller og gjestgiversteder eller lignende.

§ 10. Ingen må avholde basarer eller gi forestillinger eller forevisninger av den i lov av 22 mai 1875 omhandlede art eller holde karusell, skytebane, ringkastning eller lignende uten tillatelse av politiet. Tillatelsen må gis en bestemt ansvarlig person, som har å etterkomme de påbud, som politiet foreskriver, og dette kan uten varsel tilbakekalle tillatelsen.

Ovennevnte forestillinger m. v. og basarer skal være avsluttet kl. 12 midnatt. Basarer kan dog fortsettes til kl. 1 natt.

Kirkekonsserter undtages fra bestemmelsene i 1ste ledd.

§ 11. Offentlige sammenkomster til avholdelse av dans eller annen fornøielse må ikke finne sted uten politiets tillatelse. Sådanne sammenkomster må ikke avholdes på søn- og helligdager eller i den stille uke.

Politiet kan dog i særegne tilfelle tillate de her nevnte sammenkomster på søn- og helligdager, dog ikke før kl. 6 em. I alle tilfelle må sammenkomstene være avsluttet kl. 1 natt.

§ 12. De, som skaffer sig inntekt ved å holde de i § 10 og 11 omhandlede forestillinger og forevisninger, karusell, ringkastning, skytebane eller lignende samt offentlig dans når denne drives som næring, har å erlegge forskuddsvis avgift til herredskassen av fra 5 — fem — til 20 — tyve — kroner efter politiets nærmere bestemmelse for hver dag eller aften tillatelsen gjelder.

Konsserter og forestillinger av almindennende art, samt de som gis i veldedige øiemed, kan av politiet fritas for avgift.

§ 13. Overtredelse av de i denne vedtekt gitte bestemmelser straffes efter den borgerlige straffelovs § 339, 2 med bøter fra 1 til 5 000 kroner, forsåvidt den ikke går inn under strengere straffebud.

Kongelig resolusjon

23 desbr.

av 23 desember.

Den ved sportelloven av 6 august 1897 dens § 114, 1ste punktum, jfr. lov av 12 juli 1918, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i private saker forhøies i medhold av samme §'s siste ledd inntil videre til kr. 4,00 — fire kroner — for forkynnelser for personer, som er bosatt i Ulvik lensmannsdistrikt, Hordaland fylke.

Kongelig resolusjon

23 desbr.

av 23 desember.

Den ved sportelloven av 6 august 1897, dens § 114, 1ste punktum, jfr. lov av 12 juli 1918, bestemte godtgjørelse for forkynnelser i private saker forhøies i medhold av samme §'s siste ledd inntil videre til kr. 4,00 — fire kroner — for forkynnelser for personer, som er bosatt i Talvik lensmannsdistrikt, Finnmark fylke.

Kongelig resolusjon

23 desbr.

av 23 desember.

1. I medhold av byformannskapslovens § 40 stadfestes Gjøvik bystyres beslutning av 2 desember 1920 om opprettelse av folkeregister for kommunen.

2. I medhold av lov om folkeregistre av 24 juni 1915 stadfestes nedenstående av Gjøvik bystyre i det i post 1 nevnte møte vedtatte vedtekt for folkeregistret:

§ 1. I medhold av lov om folkeregistre av 24 juni 1915 skal der fra 1 januar 1921 opprettes kommunalt folkeregister i Gjøvik.

§ 2. Folkeregistret istandbringes på grunnlag av den almindelige folketelling i desember 1920.

Til kontroll av registrets riktighet skal der hvert års 1 januar optas manntall, medmindre formannskapet anderledes bestemmer.

§ 3. Ved disse manntallsoptagninger skal enhver person, som er fast eller midlertidig bosatt innen kommunen, være

23 desbr. pliktig til i den utstrekning det måtte bli spurt derom, for sig og medlemmer av sin husstand (familjemedlemmer, tjenere, lo-sjerende og andre) å påføre de ham tilstilte tellingslister oplysning om fullt navn, stilling eller erhverv, bopel, fødselsår og -dag, fødested, statsborgerforhold, ekteskapelig stilling og for innflyttede personers vedkommende tillike tiden for deres flytning til kommunen.

Enhver huseier er pliktig til for sin gård å sørge for, at listene blir utdelt og innsamlet.

Tellingslistene skal ved registerkontorets forsgj utdeles til vedkommende huseiere og andre opplysningspliktige nogen dager før tellingen skal finne sted.

§ 4. Enhver, som avgir grunn eller husrum til beboelse av andre, skal derhos meddele registerføreren oppgave over de personer, til hvem grunn eller husrum avgis samt over antall og størrelse av gårdens beboelses- og andre husleiligheter. Sådanne oppgave avgis ved utfylling av de fra registerkontoret utsendte lister.

Listene avhentes ved registerkontorets foranstaltning.

§ 5. Fra 1 januar 1921 av skal enhver, som tar fast eller midlertidig bopel i kommunen, eller som flytter fra en bolig til en annen innen kommunens grenser eller som flytter ut av kommunen for å ta fast eller midlertidig bopel annensteds, melde dette til registerføreren for sig og medlemmene av sin husstand med oppgivende av de flyttendes fulle navn, fødselsår og -dag samt livsstilling. Forsåvidt de øvrige i § 3 nevnte opplysninger ikke tidligere er meldt registerføreren, oppgis også disse.

§ 6. Enhver, som avgir grunn eller husrum til beboelse av andre, skal likeledes anmelde til registerføreren, hvem der på den i § 5 anførte måte flytter til eller fra hans eiendom eller husleilighet.

§ 7. De i paragrafene 5 og 6 omhandlede meldinger, som kan avgis skriftlig eller ved fremmøte (personlig eller ved fullmektig) i folkeregistret, skal være innkommet til folkeregistret innen 14 dager efter flytningen.

§ 8. De i § 7 omhandlede meldinger kan forlanges avgitt på følgende skjema:

FLYTNINGSANMELDELSE.

23 desbr.

Herved meddeles til Gjøvik kommunale folkeregister, at nedennevnte personer den 19.... er flyttet fra grd.etasje, hos hvem 1)..... til grd.etasje, hos hvem 1)..... NB. På samme blankett må bare opføres de personer, som følges ad i flytningen d. v. s. flytter fra samme sted til samme sted.

Fullt navn. Det daglige fornavn understrekes, (for hustru og enker tilføies pikenavn).	Livsstilling og erhverv.	Fødselsår og -dag.
1.		
2.		
3.		
4.		
5.		
6.		
7.		

Gjøvik den 19.....

Anmelderens navn og stilling.

Underskrift av den flyttendes
husvert i grd.

NB. Denne anmeldelse skal utfylles nøiaktig og sendes eller innleveres til Gjøvik kommunale folkeregister. For å være gyldig må den være underskrevet av anmelderen.

§ 9. Ved innflytning til Gjøvik bortfaller melding til politimesteren efter lov om fattigvesenet av 19 mai 1900 § 19, likesom innflytningsattest efter samme lovparagraf forevises for folkeregistret og utflytningsattest utstedes av dette.

Registret fører ikke særskilt fortegnelse over innflyttede.

§ 10. Overtredelse av nærværende vedtekt medfører straff i henhold til straffelovens § 339.

Kongelig resolusjon

23 desbr.

av 23 desember.

I henhold til lov av 18 juni 1915 om midlertidig forlen-
gelse av den i lovene om patenter av 16 juni 1885 og 2 juli

1) Her angis for tjenere og losjerende, hos hvem de bor.

23 desbr. 1910, henholdsvis § 6 og § 14, omhandlede tilleggsfrist for betaling av årsavgift for patenter bestemmes:

Den i § 6, tredje ledd, i lov om patenter av 16 juni 1885 og i § 14, annet ledd, i lov om patenter av 2 juli 1910 omhandlede tilleggsfrist av 3 måneder for betaling av årsavgift for patenter forlenges for de patenter, for hvilke årsavgiften forfaller i tiden fra og med 1 april 1920 til og med 30 juni 1920, til 9 måneder, og for de patenter, for hvilke årsavgiften forfaller i tiden fra og med 1 juli 1920 til og med 30 desember 1920, til 31 mars 1921.

23 desbr.

Kongelig resolusjon

av 23 desember.

I medhold av § 9 i lov om torskefiskeriene i Stavanger, Søndre og Nordre Bergenhus amter av 28 juni 1913 bestemmes:

1. Kongelig resolusjon av 1 desember 1916, hvorefter ikke alle fiskeredsaker behøver å være optatt av sjøen innen midnatt før søn- og helligdager innen Kinns opsynsdistrikt, og hvorefter trekning av fiske-redskaper på visse av påskens helligdager skal være tillatt innen samme opsynsdistrikt, oppheves, forsåvidt angår Store og Lille Batalden med indre øer og sund innenfor en linje, trukket fra ytterste Mula over innerste Aralden til høieste Kinn.

2. Denne resolusjon trer i kraft straks.

23 desbr.

Kongelig resolusjon

av 23 desember.

I henhold til § 39, 3dje ledd, i lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 bestemmes:

Rørleggerarbeider, som har forbindelse med innretninger tilhørende Bodø vann- og kloakkvesen innen Bodø kommune, må inntil videre ikke utføres av andre enn dem, som får formannskapets bevilling dertil.

Overtredelse av denne bestemmelse straffes i henhold til straffelovens §§ 333 og 339 I.

For sådan bevillings meddelelse, varighet og opphør fastsettes følgende bestemmelser:

Ingen kan autoriseres som vann- og kloakk-rørlegger, medmindre han har erhvervet håndverksborgerskap som rørlegger i Bodø, bestått den av magistrat og formannskap an-

ordnede eksamen og har fylt 25 år og kan fremlegge attest for 23 desbr. et hederlig liv.

De autoriserte rørleggere antas av formannskapet for et tidsrum av 5 år og står under kontroll av stadsingeniøren.

Ved første gangs autorisasjon regnes autorisasjonstiden fra nærmest efterfølgende 1 januar.

Senest to måneder forinnen perioden utløper, må der til formannskapet innsendes ansøkning om fornyet bevilling (autorisasjon), såfremt sådan ønskes, ledsaget av de fornødne oplysninger.

Formannskapet forbeholder sig rett til straks å tilbakekalle bevillingen (autorisasjonen), når vedkommendes forhold ikke er tilfredsstillende.

Bevillingen (autorisasjonen) trer ut av kraft, når vedkommende rørlegger ikke har anmeldt noget arbeide i løpet av ett år.

For å få bevilling må vedkommende ved sin underskrift forplikte sig til å befølge den til enhver tid gjeldende instruks, således som den vedtas av Bodø magistrat og formannskap, å gjøre sine arbeidere bekjent med dens bestemmelser og å sørge for, at der i rørleggerverkstedet på ett eller flere iøinefallende steder er opslått eksemplarer av instruksen.

Kongelig resolusjon

23 desbr.

av 23 desember.

I medhold av § 5, jfr. § 4, i lov nr. 1 av 18 august 1914 settes utførselsforbudet for salt midlertidig ut av kraft.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon

23 desbr.

av 23 desember.

I henhold til § 67 i brandloven av 15 august 1908 stadfesteres som gjeldende inntil videre den av Kristiania bystyre i møte den 25 november 1920 vedtatte tilleggsbestemmelse til nevnte lovs § 6, 2net ledd, forsåvidt Kristiania angår, — sålydende:

»medmindre loftsleilighetens innredning og dens forbindelse med husets trapper er sådan, at brandstyret finner det ubetenkelig.«

24 desbr.

Skrivelse fra Provianteringsdepartementet

av 24 desember,

hvori meddeles, at departementet under 22 s. m. har ophevet forbudet mot uten spesiell tillatelse å anvende Sindors (metallurgisk koks) til annet enn til teknisk bruk i smelteindustrien.

 Utgiver Byråchef Young.

 Grøndahl & Søn boktrykkeri. Kristiania.